

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **R. B.**, zast. Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 14.6.2016 o povolení k přechodnému pobytu do 30 dnů od právní moci rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 14.342,-Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr.et Mgr. Marka Čechovského, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 13.1.2017 domáhal proti žalovanému ochrany proti nečinnosti správního orgánu, neboť dne 14.6.2016 požádal o povolení k přechodnému pobytu (dále též „žádost“). K tomu poukázal na ust. § 169 odst. 1 písm. e) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a marné uplynutí lhůty 60 dní od podání žádosti. Uvedl, že nadřízený správní orgán vydal v reakci na podaný návrh na opatření proti nečinnosti dne 28.11.2016 opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému přikázal vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení tohoto opatření. I tato přikázaná lhůta uplynula, žalobci tedy nezbývalo než podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.

Žalobce žádal, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout ve věci ve stanovené lhůtě.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost žaloby s tím, že není a nebyl nečinný. Popsal skutkový stav a uvedl, že v průběhu řízení provádí nezbytné úkony ke zjištění skutečného stavu věci, zda žalobce splňuje podmínky podle zákona o pobytu cizinců. Délka řízení je ovlivněna tím, že žalobce přes výzvu opakovaně nedokládal doklady a tím, že advokát žalobce opakovaně žádal o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti při obstarávání požadovaných dokladů.

Žalovaný žádal, aby soud nedůvodnou žalobu zamítl.

Při ústním jednání dne 7.6.2017, které se konalo v nepřítomnosti žalovaného, jež se omluvil a souhlasil s projednáním věci, zástupce žalobce setrval na žalobních tvrzeních a doplnil, že od doby, kdy bylo podáno vyjádření žalovaného k podané žalobě, bylo v řízení pokračováno tak, že na konci března 2017 byl proveden výslech žalobce, od té doby žádné další úkony neproběhly. Listiny požadované v poslední výzvě žalovaného k odstranění vad byly žalobcem předloženy. Žalobce žádal, aby soud žalobě vyhověl. Důkazy nenavrhoval, soud o nich proto nerozhodoval.

Soud ověřil, že žalobce před podáním žaloby uplatnil u nadřízeného správního orgánu opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Komisí konstatovaná nečinnost (opětovně - dne 28.11.2016) žalovaného nebyla ani po jejím zásahu odstraněna. Žaloba byla žalobcem podána až poté, kdy marně uplynula lhůta stanovená v tomto opatření proti nečinnosti. Byly tak splněny obě podmínky k podání žaloby na ochranu proti nečinnosti (uplatnění opatření proti nečinnosti žalobcem podle § 80 správního řádu před podáním žaloby a trvající nečinnost žalovaného správního orgánu v době podání žaloby).

Žaloba je důvodná.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. v rozhodném znění ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Z uvedeného ustanovení s.ř.s. je zřejmé, že ochrany proti nečinnosti lze se úspěšně domáhat tehdy, jestliže správní orgán nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo nevydal osvědčení, přičemž tak neučinil, přestože byl k vydání povinen. Obecně platí, že povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení nastává v rámci řízení, které již bylo zahájeno. Správní řízení může být zahájeno buď na návrh určitého subjektu, nebo z moci úřední.

Podle ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podána na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Z obsahu žaloby, vyjádření žalovaného, provedeného ústního jednání a spisového materiálu k žalobním tvrzením vyplynulo, že žalobce podal žádost dne 14.6.2016, dne 30.6.2016 vydal žalovaný žalobci potvrzení o podání žádosti, dne 23.8.2016 zaslal žalobci výzvu k odstranění vad žádosti do 15 dnů od doručení a zatím účelem téhož dne usnesením

řízení přerušil. Dne 13.9.2016 nadřízený správní orgán Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též „Komise“) žalovanému na základě žalobcem uplatněného opatření proti nečinnosti přikázala, aby po odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno, vydal do 30 dnů ode dne, kdy přerušeno řízení skončilo, rozhodnutí ve věci žádosti. Dne 16.9.2016 požádal advokát žalobce o prodloužení lhůty o 15 dní pro komplikace při obstarávání požadovaných dokladů. Dne 29.9.2016 požádal advokát žalobce ze stejných důvodů znovu o prodloužení lhůty o dalších 20 dní. Dne 13.10.2016 vydal žalovaný žalobci potvrzení o doložení požadovaných dokumentů. Dne 14.11.2016 vydal žalovaný usnesení o prodloužení původně stanovené lhůty 15 dnů o dalších 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Dne 28.11.2016 vydala Komise znovu opatření proti nečinnosti a přikázala žalovanému rozhodnout o žádosti do 30 dnů od doručení tohoto opatření. Dne 5.1.2017 vydalo KŘ Policie ČR hl. m. Prahy usnesení, kterým zastavuje řízení o správním vyhoštění žalobce zahájené dne 30.6.2016. Dne 30.1.2017 byl zpracován protokol o předání vízového štítku-fikce dle § 87y zákona o pobytu cizinců. Dne 24.2.2017 byla zpracována žádost o zaslání podkladů řízení o správním vyhoštění žalobce. Téhož dne byla zpracována žádost o prověření informací v místě hlášeného pobytu žalobce a žalobci zaslána výzva k odstranění vad žádosti do 15 dnů od doručení (doložení dokladu o tom, že je rodinným příslušníkem občana EU, doklad o zdravotním pojištění a o zajištění ubytování), současně bylo řízení na tuto dobu přerušeno. Podle tvrzení zástupce žalobce, které nebylo vyvráceno, bylo následně v řízení pokračováno, žalobce požadované doklady žalovanému předložil, byl proveden výslech žalobce, od té doby (březen 2017) jiné úkony neproběhly.

Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán nepostupoval v souladu s ustanovením § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců a nerozhodl o žádosti žalobce ve lhůtě 60 dnů od jejího podání. Neučinil tak ani poté, kdy mu bylo opatřením proti nečinnosti ze dne 28.11.2016 Komisí přikázáno, aby o žádosti žalobce rozhodl do 30 dnů od doručení tohoto opatření. S ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), a sice rozsudek ze dne 10.12.2012, č.j. 2 Ans 14/2012-41, soud zkoumal nečinnost žalovaného pouze v období následující po doručení opatření proti nečinnosti Komisí žalovanému (v pořadí druhé opatření proti nečinnosti ze dne 28.11.2016), tedy zda si žalobce od tohoto okamžiku počínal ve správním řízení tak, že rozhodnutí nemohlo být vydáno. Vzhledem k tomu, že doklad o doručení opatření proti nečinnosti žalovanému není ve správním spise založen, ale žalovaný jeho doručení nezpochybňuje, má soud za to, že žalovanému bylo opatření Komise doručeno v posledních dnech roku 2016. Soud se proto zabýval otázkou, zda žalobce od té doby ztěžoval průběh správního řízení o žádosti. To se však ze spisového materiálu nepodává, neboť jsou v něm popsány úkony žalovaného, které činil zejména v souvislosti se zjištěním, že bylo zastaveno řízení o správním vyhoštění žalobce (dne 5.1.2017 vydalo KŘ Policie ČR hl. m. Prahy usnesení, kterým zastavuje řízení o správním vyhoštění žalobce zahájené dne 30.6.2016, dne 30.1.2017 byl zpracován protokol o předání vízového štítku-fikce dle § 87y zákona o pobytu cizinců, dne 24.2.2017 byla zpracována žádost o zaslání podkladů řízení o správním vyhoštění žalobce, téhož dne byla zpracována žádost o prověření informací v místě hlášeného pobytu žalobce a žalobci zaslána výzva k odstranění vad žádosti do 15 dnů od doručení- doložení dokladu o tom, že je rodinným příslušníkem občana EU, doklad o zdravotním pojištění a o zajištění ubytování, současně bylo řízení na tuto dobu přerušeno). Žalovaný proto opatroval podklady z řízení o správním vyhoštění žalobce, neboť na žalobce nadále hleděl dle fikce § 87y zákona o pobytu cizinců jako na rodinného příslušníka občana EU. S ohledem na omluvu žalovaného z ústního jednání před soudem dne 7.6.2017 a skutečnost, že žalovaný v omluvě skutkový stav nijak nedoplnil a ke dni ústního jednání a vyhlášení rozsudku o žádosti žalobce nerozhodl, vyšel soud ze sdělení zástupce žalobce při jednání. Podle něj bylo v březnu 2017 v řízení o žádosti žalobce

pokračováno, požadované doklady byly žalobcem předloženy a žalobce byl vyslechnut, další úkony žalovaným provedeny nebyly.

Z takto zjištěného skutkového stavu je patrné, že žalovaný o žádosti žalobce dosud nerozhodl, ač lhůta pro vydání rozhodnutí již uplynula.

Soud proto žalovanému uložil podle ustanovení § 81 odst. 2 s.ř.s. povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ve stanovené lhůtě. S ohledem na to, že opatřením proti nečinnosti Komise ze dne 28.11.2016 (již druhým v pořadí) bylo žalovanému přikázáno rozhodnout o žádosti žalobce do 30 dnů od doručení tohoto opatření, je soudem uložená lhůta 30 dnů od právní moci rozsudku přiměřená.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a účast u ústního jednání podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif), 3x režijní paušál po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), a DPH jehož je zástupce žalobce plátcem, tedy celkem 14.342,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7.června 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková